

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Barbary Pořízkové a soudců JUDr. Radana Malíka a Mgr. Daniely Zemanové v právní věci **žalobců: a) Společenství vlastníků jednotek Werichova, Kováříkova, Praha 5 – Kaskády Barrandov III**, se sídlem Werichova 1145/33, Praha 5, zast. Mgr. Ing. Markem Švehlíkem, advokátem se sídlem Purkyňova 74/2, Praha 1, **b) Mgr. Ing. M. Š.**, zast. Mgr. Martinem Švehlíkem, advokátem se sídlem Purkyňova 74/2, Praha 1, proti **žalovanému: Magistrát hlavního města Prahy**, se sídlem Mariánské náměstí 2, Praha 1, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 27. 1. 2014, sp. zn. S-MHMP 1332078/2013/SUP/Fr, č. j. MHMP 111576/2014, **za účasti osob zúčastněných na řízení: I) Bc. V. H., , II) V. J., III) E. H., ad I) – III) zast. Mgr. Ing. Markem Švehlíkem, advokátem se sídlem Purkyňova 74/2, Praha 1, IV) SEA SIDE, SE, se sídlem Purkyňova 74/2, Praha 1, V) FINEP BARRANDOV ZÁPAD k.s., se sídlem Václavské nám. 846/1, Praha 1, zast. Mgr. Markem Vojáčkem, advokátem se sídlem Na Florenci 2116/15, Praha 1, VI) Městská část Praha-Slivenec, se sídlem K Lochkovu 6, Praha-Slivenec, zast. Mgr. Ivanou Sládkovou, advokátkou se sídlem Janáčkovo nábřeží 39/51, Praha 5, VII) Městská část Praha 5, se sídlem Nám. 14. října 1381/4, Praha 5, zast. Mgr. Františkem Korbelem, Ph.D., advokátem se sídlem Na Florenci 2116/15, Praha 1, v řízení o kasační stížnosti žalobců a) a b) proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 17. 2. 2015, č. j. 6 A 54/2014 – 205, o návrhu na přiznání odkladného účinku,**

t a k t o :

Kasační stížnosti **se** odkladný účinek **nepřiznává**.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Podanou kasační stížností se žalobci (dále jen „stěžovatelé“) domáhají zrušení v záhlaví uvedeného rozsudku Městského soudu v Praze, kterým byla jako nedůvodná podle ustanovení § 78 odst. 7 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), zamítnuta jejich žaloba proti shora označenému rozhodnutí žalovaného. Tímto rozhodnutím bylo zamítnuto jejich odvolání proti rozhodnutí Úřadu městské části Praha 5, odboru stavebního a infrastruktury ze dne 31. 5. 2013 č. j. OSI.Hl.ob.15-50968/2012-Vei-UR (dále jen „prvostupňové rozhodnutí“), a toto potvrzeno. Prvostupňovým rozhodnutím bylo rozhodnuto o umístění stavby nazvané „*prodloužení tramvajové tratě Sídliště Barrandov – Holyně – Slivenec*“.

[2] Stěžovatelé současně s podáním kasační stížnosti podali návrh na přiznání odkladného účinku. Svůj návrh odůvodnili tím, že výkon rozhodnutí by pro ně představoval nepoměrně větší újmu, než jaká může vzniknout nepřiznáním odkladného

účinku jiným osobám. Přiznání odkladného účinku není v konfliktu s důležitým veřejným zájmem. V důsledku povolení stavby dojde k narušení obytné pohody v přilehlém sousedství, dojde k neúměrnému nárůstu hlukové zátěže, k ohrožení obyvatel sousedních obytných objektů. Nelze ani opomenout nadměrné obtěžování imisemi (hluk, prach). Jsou přesvědčeni, že pravomocné rozhodnutí o umístění stavby bude v důsledku rozhodnutí ve správním soudnictví změněno, což po dobu, než bude vydáno konečné rozhodnutí, výrazně zatíží obyvatele sousedních objektů. Žádají, aby odkladný účinek působil ve vztahu k rozhodnutí žalovaného.

[3] Žalovaný k návrhu na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti uvádí, že stavba je dle Územního plánu sídelního útvaru hlavního města Prahy veřejně prospěšnou, řešící dopravní obslužnost území městskou hromadnou dopravou, konkrétně tramvajovou trati o třech zastávkách v úseku Barrandov-Slivenec v délce cca 1,5 km. Veřejně prospěšná stavba je umísťována vně zastavěného území, je podmiňující stavbou pro možnost dalšího stavebního rozvoje území. Veřejný zájem je definován Územním plánem sídelního útvaru hlavního města Prahy, kde stavba byla vymezena jako veřejně prospěšná, což bylo stěžovatelům známo již v době, kdy nabývali vlastnické právo k bytům. Dále zdůrazňuje, že napadené územní rozhodnutí není způsobitelné narušovat pohodu bydlení, působit hluk, apod. Navíc stěžovatelé neuvádějí konkrétní a prokazatelný zásah do jejich práv v důsledku umístění stavby tramvajové trati, odkazují pouze na obecně používané argumenty nekonkrétního charakteru. Žalovaný navrhuje zamítnutí návrhu na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti.

[4] Osoba zúčastněná VI - Městská část Praha-Slivenec k návrhu na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti konstatuje, že poskytnutí odkladného účinku se vyznačuje mimořádným charakterem. Stěžovatelé blíže nespecifikují, jaká konkrétní újma by jim měla vzniknout, proto neunesli břemeno tvrzení a břemeno důkazní, pokud jde o zákonem požadovanou intenzitu působené újmy. V daném případě je rovněž vyloučena příčinná souvislost mezi případnou újmou stěžovatelů s výkonem napadeného rozsudku. K realizaci stavby tramvajové linky může dojít, až k rozhodnutí o umístění stavby přistoupí rozhodnutí o povolení stavby. Poukazuje i na rozpor s veřejným zájmem, protože stavba tramvajové trati je nezbytná z hlediska zajištění odpovídající dopravní infrastruktury v rámci rozvoje a růstu hl. města Prahy. Stavba tramvajové trati je již řadu let v aktuálním územním plánu výslovně označena za veřejně prospěšnou stavbu a za stavbu podmiňující možnost dalšího stavebního rozvoje příslušného území. Podmínky pro přiznání odkladného účinku kasační stížnosti nebyly naplněny.

[5] Osoby zúčastněné na řízení V a VII shodně k návrhu na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti uvádí, že stěžovatelé svůj návrh řádně neodůvodnili a pro svá tvrzení nenavrhli žádné důkazy. Jejich tvrzení jsou nekonkrétní. Samotné umístění stavby ve smyslu napadeného rozhodnutí nemá a nemůže mít žádné přímé negativní důsledky. O povolení stavby bude vedeno samostatné řízení, jehož výsledkem by mělo být stavební povolení. Poskytnutí odkladného účinku se vyznačuje mimořádným charakterem, což v daném případě není naplněno. Stěžovatelé ve svém návrhu neunesli břemeno tvrzení a břemeno důkazní. Výstavba tramvajové tratě představuje důležitý veřejný zájem na zajištění obslužnosti dotčeného území hromadnou dopravou. Jakákoliv újma, kterou by

pokračování

byť potenciálně mohli stěžovatelé utrpět je zcela neproporcionální k dotčenému veřejnému zájmu.

[6] Osoba zúčastněná na řízení V - FINEP BARRANDOV ZÁPAD k.s. dodává, že přiznáním odkladného účinku může vzniknout značná škoda společnosti FINEP CZ a.s., která nebude moci realizovat stavbu BARRANDOV KASKÁDY. Společnost již vynaložila náklady v hodnotě 104 373 308 Kč (pozemky, technické průzkumy, posudky, projektové práce, aj.). V důsledku přiznání odkladného účinku vznikne ztráta odpovídací finančním (úrokovým) nákladům ve výši 1 175 672 Kč. Stěžovatelé ve svém návrhu neprokázali, že jim v důsledku napadeného rozhodnutí vznikla újma nepoměrně větší.

[7] Osoba zúčastněná na řízení VII - Městská část Praha 5 dále poukazuje na to, že újma pro stěžovatele není nepoměrně větší, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám. Přiznáním odkladného účinku může vzniknout značná újma všem vlastníkům nemovitostí v dotčených katastrálních územích Hlubočepy a Holyně. Stěžovatelé svým postupem mohou blokovat po několik měsíců až let jakoukoliv výstavbu na území o celkové rozloze 7 999 262 m². Ve prospěch veřejného zájmu svědčí také zájem občanů, kteří dne 28. 1. 2015 podali „*Petici za prodloužení tramvajové trati do lokality Praha Slivenec-Holyně*“ obsahující přes 500 podpisů. Případné přiznání odkladného účinku kasační stížnosti by bylo v rozporu se zásadou proporcionality.

[8] Osoby zúčastněné na řízení I-IV se k návrhu na přiznání odkladného účinku nevyjádřily.

[9] Kasační stížnost nemá podle ustanovení § 107 s. ř. s. odkladný účinek. Nejvyšší správní soud jej však může na návrh stěžovatele přiznat; užije přiměřeně ustanovení § 73 odst. 2 až 5 s. ř. s. Podle § 73 odst. 2 s. ř. s. lze přiznat odkladný účinek, jestliže by výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí znamenaly pro žalobce nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a jestliže to nebude v rozporu s důležitým veřejným zájmem.

[10] Při posuzování návrhu na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti je proto třeba, aby se soud primárně zaměřil na zkoumání, zda stěžovatel uvádí skutečnosti, které by dokládaly možnost vzniku jeho nepoměrně větší újmy oproti jiným osobám. Tyto skutečnosti jsou vždy individuální, závislé pouze na osobě a situaci stěžovatele. Povinnost tvrdit a prokázat vznik újmy má proto stěžovatel, který musí konkretizovat, jakou újmu by pro něj znamenal výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí, z jakých konkrétních okolností to vyvozuje a uvést její intenzitu. Vyličení podstatných skutečností o nepoměrně větší újmě musí svědčit tomu, že negativní následek, jehož se stěžovatel v souvislosti s napadeným rozsudkem městského soudu obává, by pro něj byl zásadním zásahem. Hrozící újma musí přitom být závažná a reálná, nikoliv pouze hypotetická a bagatelní.

[11] Stěžovatelé zůstali při své argumentaci v rovině obecných, ničím nepodložených tvrzení. Neuvedli, jakým způsobem dojde výkonem rozhodnutí o umístění sporné stavby k narušení obytné pohody v přilehlém sousedství, k neúměrnému (nepřípustnému) nárůstu hlukové zátěže či k ohrožení obyvatel sousedních obytných objektů. Stěžovatelé žádným způsobem neprokázali, že by výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí pro ně

znamenaly nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám. Nekonkretizovali, proč mají za to, že případné přiznání odkladného účinku není v rozporu s veřejným zájmem. V této souvislosti lze připomenout, že sporná stavba je označena jako veřejně prospěšná stavba, kterou na víc podporují příslušné městské části, v jejichž území má zlepšit dopravní obslužnost. Spornou stavbu podporují i další obyvatelé území. U těchto osob lze na rozdíl od stěžovatelů předpokládat, že mají zájem na zajištění dopravní obslužnosti jejich území, o čemž ostatně svědčí i „*Petice za prodloužení tramvajové trati do lokality Praha Slivenec-Holyně*“, založená na č. l. 145-158 soudního spisu, obsahující 518 platných podpisů. Z obecných tvrzení stěžovatelů, která nebyla nijak důkazně podložena, nelze dovodit, že by jejich případná újma byla nepoměrně větší, jak předpokládá § 73 odst. 2 s. ř. s.

[12] Přiznání odkladného účinku fakticky prolamuje účinky pravomocného správního rozhodnutí, na které je třeba hledět jako na zákonné a věcně správné, dokud není jako celek zákonným postupem zrušeno. Přiznání odkladného účinku může závažně zasáhnout do práv, povinností a zájmů mnoha osob, a proto váže zákonodárce přiznání odkladného účinku na řadu poměrně přísných podmínek. Z těchto důvodů je přiznání odkladného účinku institutem mimořádným a jeho přiznání aktem spíše výjimečným (srov. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 22. 12. 2003, sp. zn. 7 A 115/2002, publ. pod č. 760/2006 Sb.NSS).

[13] Nejvyšší správní soud s ohledem na výše uvedené vyhodnotil, že stěžovatelé neprokázali existenci podmínek pro přiznání odkladného účinku stanovených v § 73 odst. 2 s. ř. s. Z tohoto důvodu nebylo možno odkladný účinek kasační stížnosti podle ustanovení § 107 s. ř. s. ve spojení s § 73 odst. 2 s. ř. s. přiznat.

P o u č e n í: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 30. dubna 2015

JUDr. Barbara Pořízková
předsedkyně senátu